

SOS NUMMER 1: YASMINE KHERBACHE
LERARENOPLEIDING ZWAAR GEBUID
TD FM: STUDENTENRADIO STEREO 03

Inhoud

dwars 81

04

Zot zijn voor A

Yasmine Kerbache vertelt over haar politieke standpunten, de hoofddoelkenkwesie, Antwerpen Studentenstad en laat zich uit over de Sinksendeal.

10

Universiteit of kleuterklas?

We namen de Specifieke Lerarenopleiding onder de loep, niet alles wat deze opleiding aanbiedt, wordt als zeer zinvol door de leraren in spe ervaren.

26

In de ban van Schatteman

Anthony Schatteman debuteerde met de kortfilm 'Kus me zachtjes' en won daarvoor de Humo Award. Met *dwars* sprak hij over de achtergrond van deze film.

20

Ook getest op studenten

dwars dook in de wereld van de psychostimulantia en zocht uit hoe groot de populariteit van Rilatine® onder studenten is.

Antwerpen

cover

04 Zot zijn voor A

Een interview met Yasmine Kherbache

18 Centerfold

De zeven fotodeugden: moed

33 Contraire

Satire

Onderwijs

09 Comac

'Neutraal advies' van CEO's en fortuinbeheerders

10 Universiteit of kleuterklas?

Een kritische evaluatie van de Specifieke Lerarenopleiding

20 Kort

Over onderwijs en onderzoek

28 Studenten op Stereo 03

Radiodromen vanuit de Kavkaskelder

Cultuur

14 De internationale editie

Geneeskunde in Nederland

26 In de ban van Schatteman

Nieuw talent achter het witte scherm

31 *dwars* herleest...

dwars herbeleeft de klassiekers

32 Cryptogram

34 Jangocomix

35 *dwars*agenda

Maatschappij

03 Editoriaal

16 Het marktsegment

20 Ook getest op studenten Rilatine®

25 Leven in de eindtijd

36 *dwars* bedankt zijn bronnen

Alles komt altijd goed

editoriaal

De wereld wordt gek, en dat gebeurt niet eens zo langzaam. Mensen worden in klaar daglicht doodgehakt in Londen met bijen en de libertarische Fransman protesteert met duizenden landsgenoten tegen de liefde. Politici waarschuwen voor slechtere lentes in de toekomst. Leest u die zin nog eens opnieuw. Het zou bijna poëtisch klinken, mocht het niet zo gruwelijk zijn.

Ik ben nog niet klaar: een groep kussenden wordt in Ankara aangevallen door een horde zotten met messen. De bij is aan het uitsterven. De bij. Tachtig mensen wordt op één middag een GAS-boete opgelegd wegens betogen in Antwerpen. Een ongrondwettelijke boete op een grondrecht, voor de goede verstaander. Langzaam maar zeker wennen we aan de wereld, door het ons nog een beetje minder aan te trekken.

Ondertussen zouden we kunnen geloven dat niets nog goed komt. Yasmine Kherbache (sp.a) waarschuwt verder in deze *dwars* voor de gevolgen van symboolpolitiek. Misschien is dat alles wat nog rest, symboolpolitiek. Sire, er zijn enkel nog lege gestes. Een hol woord. Een lullig editoriaal als dit. Ik trap open deuren in tegen de sterren op, maar dat wil niet zeggen dat het allemaal niet

minder waar is: elk cliché was ooit een hippe, gevatte opmerking.

Wat dan gesodemieterd? Zien we nog een uitweg? Een manier waarop we niet moeten uitleggen aan onze kinderen wat de Noordpool was? Een manier waarop intimiteit geen reden meer voor brutaliteiten en geweld is?

Ik besef terdege dat ik me klemrijd, in dit editoriaal. Maar ik geloof toch twee uitwegen te zien. De eerste mag wetenschap heten: moet deze globale politieke inertie niet verdomme voorbijgereden worden door de techniek, zodat er geen kwestie van twijfel meer kan bestaan? Niet alleen op ecologisch, maar ook op economisch en psychologisch vlak? Totdat de wetten van de geest de wetten van de natuur niet meer kunnen ontkennen? Universiteit Antwerpen stuurt alvast het juiste signaal. Beloftes op verbetering en modernisering van de opleiding Geneeskunde aan de ene kant, de beste Vlaamse universiteit op vlak van internationale onderzoekssamenwerking aan de andere.

De tweede oplossing is nog een andere. Het is wat de betogers in Frankrijk en de bijmoordenaars niet genoeg kregen toen ze klein waren, en het is wat een organisatie als *dwars* voelt wanneer zijn sympathisanten massaal opdagen op een benefietavond. *Fucking* veel liefde. Waarvoor dank.

MAX NEETENS, HOOFDREDACTEUR

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campusen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stadscampus. Dit nummer werd afgesloten op 26/05/2013. Oplage: 2.500 exemplaren. V.U.: Max Neetens, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Max Neetens **Redactiesecretaris** Lynn Van de Perre

Eindredactie Bart De Decker, Basia Dajnowicz, Judith Buysse, Marlies Verhaegen (verantwoordelijke), Thibault Winants

Redactie Bart De Decker, Basia Dajnowicz, Denies Du Mon, Judith Buysse, Marlies Verhaegen, Sanne Pervé, Stephanie Ketels, Thibault Winants

Fotografie Astrid Vingerhoets, Bart Goris, Benjamin Theys, Eline Verstegen, Isabeau Vogelee (verantwoordelijke)

ICT & Vormgeving Maarten Decaluwe **Illustratie** Margot Bloemen, Basia Dajnowicz

PR Laura Caluwé **Cartoon** Jangojim **Drukkerij** Favorit **Werkten mee aan dit nummer** Capitant, Rik Neetens, Yves Pepermans

E-mail contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad Universiteit Antwerpen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

ZOT ZIJN VOOR A

EEN INTERVIEW MET YASMINE KHERBACHE

TEKST: MAX NEETENS • FOTO'S: BENJAMIN THEYS

Sos nummer één zijn in Antwerpen, het kan niet gemakkelijk zijn, zeker niet wanneer voor de eerste keer in bijna een eeuw die *sossen* niet aan de macht zijn in de koekenstad. Dat dan nog combineren met vanalles en nog wat, zoals daar zijn: kabinetschef van Elio Di Rupo en moeder van twee kinderen, het is niet voor velen weggelegd. Maar *dwars* kent dus iemand die dat wel kan, en die iemand is Yasmine Kherbache.

Na een heleboel afspraken, telkens op de valreep verzet, zit *dwars* eindelijk in een Antwerps café tegenover Kherbache. Het is niet gemakkelijk om met de fractieleider van de sp.a af te spreken, zeker niet wanneer net op dat moment de Sinksenfoor plaats maakt voor de Sinksendeal en Sink-sengate. Meer daarover later. Vooreerst stellen we de vraag die we als studentenblad aan elke politieker stellen, namelijk:

U heeft in Leuven en Brussel gestudeerd. Was u daar actief als student?

Yasmine Kherbache Ik heb in Leuven Rechten gestudeerd, dan Antropologie, waar ik nooit mijn eindwerk voor heb afgegeven. Daarna ben ik in Brussel nog Sociaal Recht gaan studeren. Ik was daar telkens zeer actief. Ik word vaak gevraagd hoe ik alles blijf combineren, en het antwoord is: ik ben altijd zo actief bezig geweest, vanaf de eerste

studentenjaren. Ik was bezig met de wetswinkel, en ik stortte mij op het kunstleven. Ik ben ook meteen in het internationale studentenleven gegaan. Dat boeide me. Ik zat uiteindelijk meer in het kunstencentrum 't STUK dan in het Huis der Rechten.

“

***Het algemeen belang
zat niet aan tafel toen
deze deal werd gemaakt***

”

Ik vond de schakende Chinezen en Russen die daar zaten veel boeiender. Het echt studentikoze aspect, het dopen en het cantussen, dat is vol-

ledig aan me voorbij gegaan, vrees ik. Fuiven niet. Ik was veel met muziek bezig, dus daar kwam ik automatisch mee in contact.

Wat mij destijds heel sterk heeft gevormd was mijn erasmusjaar in Barcelona. Er ging een wereld voor mij open. Ik ben daar eigenlijk een jaar straatmuzikant geweest, en als straatmuzikant heb ik daar veel meer geleerd dan in de lessen. Ik stond altijd al in de maatschappij, zou ik zeggen. Ik heb me nooit opgesloten in mijn eigen wereldje.

Wanneer werd die maatschappelijke betrokkenheid dan politiek?

Kherbache Dat was veel later. Ik was als student niet politiek actief, wel zeer kritisch. Ik zag politieke partijen toen nog als establishment.

En u was anti-establishment?

Kherbache Ik was nogal non-conformistisch, laten we het daar op houden (*lacht*). Ik ben in de politiek geraakt via de kunstensector. Toen ik advocaat was, nam ik het op voor de rechten van de kunstenaars. En zo heb ik dan in verband met het kunstenaarsstatuut de toenmalige minister, Frank Vandenbroucke, ontmoet. Die vroeg mij de problemen te komen oplossen op zijn kabinet. Ik heb die kans gegrepen, en ik ben sindsdien in de politiek

gebleven. Eerst als kabinetsmedewerker en later als adjunct-kabinetschef voor Frank, vervolgens bij Ingrid Lieten als kabinetschef, en nu bij Elio Di Rupo. Ik ben al een hele tijd bezig achter de schermen, en nu ben ik ongeveer honderd dagen als politica bezig in de *Front Office*.

Gefeliciteerd.

Kherbache Dank je. Enfin, ik denk het. Ik kreeg de laatste tijd veel vragen over de eerste honderd dagen bestuur, dus dan ben ik ook honderd dagen bezig als mandataris (*lacht*).

ACHTERKAMERDEALS

Iets anders dan. Het is een hectische periode voor u, momenteel. Naar aanleiding van de Sinksendeal ligt Bart De Wevers coalitie in Antwerpen onder vuur. Vuur dat vooral uw partij heeft aangewakkerd. In het Nieuwsblad vandaag (25/05), zegt de advocate van de notoire Bende van Zes, Griet Cnudde, dat de oppositie de Zuiderdokken is aan het laten verzieken. Als de oppositie de Sinksenfoor-deal opblaast, maandag op de gemeenteraad, aldus meester Cnudde, dan vervallen de Zuiderdokken tot parkdomein.

Kherbache Dat is zowel juridisch als maatschappelijk klinkklare onzin. Er zijn twee aspecten: je hebt de Sinksenfoor *an sich*, en dan heb je de toekomst van de Zuiderdokken. De Sinksenfoor staat al veertig jaar op de Gedempte Zuiderdokken. Begin jaren negentig zijn er daar drie procedures over geweest, waarvan er één gewonnen en twee verloren zijn door de stad. In '90, '93 en '97 was dat, en dat ging over - vanzelfsprekend - geluid. In

'90 is er twee keer 30.000 Belgische frank betaald. Geen euro's, hé, zoals daar nu over wordt gecommuniceerd door het stadsbestuur, maar Belgische frank.

uit die procedures zijn een hele reeks maatregelen ontstaan om een evenwicht te vinden tussen het voor en de omwonenden. De essentie is dat men na die procedures een overleg is opgestart tussen de stad, de bewoners en de foorkramers, net zoals men bij de studenten doet. En je kan zien dat sindsdien er geen enkele juridische procedure meer is geweest, en het aantal klachten dat wordt ingediend is gedaald. De relatie tussen voor en bewoners is dus de laatste jaren wel oké geweest. Tot in 2012 de Bende van Zes, zoals we nu zeggen met hoofdletters, een batterij aan gerechtelijke procedures zijn gestart. Bij die procedures lag de focus op de bestemming van de Zuiderdokken. Dat is een andere discussie omdat ze zijn ingekleurd als parkzone. Maar voor het Gestplan dat deed, was de voor er al. Alles wat daar op voorhand al stond, wordt geacht vergund te zijn. Dat is het principe, en daar moet een rechter zich over uitspreken. Nu komen zeggen dat de bestemming van de Zuiderdokken verdoemd is, wanneer wij die deal niet goedkeuren, vind ik een jurist onwaardig. Enfin, ik kan begrijpen dat meester Cnudde haar cliënten verdedigt, maar de Bende van Zes krijgt zijn absolute particuliere goesting. Het algemeen belang zat niet aan tafel toen deze achterkamerdeal gemaakt werd.

Hoe zou u het dan hebben aangepakt?

Kherbache De Raad van State heeft begin fe-

bruari een uitspraak gedaan over het ruimtelijke aspect. Die heeft toen het gemeentelijke ruimtelijk uitvoeringsplan opgeschorpt, omdat de kwalificatie van de Gedempte Zuiderdokken als zone voor publiek domein volgens de Raad van State voor discussie vatbaar is. Allemaal goed en wel, maar je moet er rekening mee houden dat dat een voorlopige beslissing is. Op dat moment moet je met alle partners rond de tafel gaan zitten en er alles aan doen om die onderhandelingen op te starten. Alles. Wat heeft de stad gedaan? Paniekvoetbal. Eerst een andere locatie zoeken. 250.000 euro verspillen aan elektrische kabels en dergelijke aanleggen op de Zuiderkaaien. Dat is veel geld, hé. Op die manier haal je je problemen op de hals bij de bewoners van de Scheldekaaien, die daar nooit last van hadden. Terwijl de bewoners van de Gedempte Zuiderdokken dat wél wisten toen zij daar gingen wonen, hé. Op die locatie wordt de grootste, maar ook de stilste foor van het land gehouden. Eén keer per jaar. Ze verspillen dus tijd en geld, en *en cours de route* houden ze dan toch de foor op de Zuiderdokken. Plots was het april, moesten ze nog gaan onderhandelen, en hebben ze nog eerst aan de foorkramers gevraagd om te procederen.

Allemaal goed en wel, maar nu gaat u ervan uit dat na de onderhandelingen alles opgelost zou worden.

Kherbache Ah ja, dat is de kunst van het onderhandelen. Het stadsbestuur heeft nu al twee keer

bewezen, zowel bij de Sinksendeal als bij de voetbaldeal, dat ze nog veel te leren hebben, en dat is een understatement. Ze laten zichzelf onder tijdsdruk zetten. Redelijkheid moet, bij onderhandelingen, zege vieren. Dat is de kunst. Hier maakt men een schimmige achterkamerdeal, en iedereen behalve de Zes wandelt weg met het gevoel dat ze bedrogen zijn. Komaan zeg, de zes klagers op

hun wenken bedienen en hen daarbovenop een som geld toekennen, en dan ook nog eens besluiten om er over te zwijgen op raad van meester Cnudde.

En wat brengt de toekomst nu, volgens u?

Kherbache Ik hoop dat de gemeenteraad nu toch de overeenkomst afblaast, en dat er dan rond de

tafel wordt gezeten. De foorkramers hebben donderdag (23 mei nvdv.) een signaal gegeven dat zij dit ook niet meer zien zitten. Dit akkoord is een Win For Life voor de klagers, maar een doodvonnis voor de Sinksenfoor. Ik hoop dat het stadsbestuur dat maandag eindelijk gaat inzien.

Gaat u gerechtelijke stappen ondernemen tegen het stadsbestuur?

Kherbache Dat moeten we nog bekijken. De bewoners en de foorkramers zeggen dat al van plan te zijn. Wij willen vooral benadrukken dat er met alle betrokkenen rond de tafel gezeten moet worden om samen tot een oplossing te komen.

STADSPANNING

Iets anders dan. Antwerpen als studentenstad! Universiteit Antwerpen groeit snel. Momenteel is een van de grootste uitdagingen voor stadsplanners om binnen de stad ruimte te blijven geven aan de groeiende massa studenten. Hoe ziet de sp.a dat evolueren? Wat zijn de plannen?

Kherbache We moeten de meest aantrekkelijke studentenstad blijven.

Zijn we dat al, dan?

Kherbache Voor mij wel. Kijk naar alle troeven die Antwerpen heeft. De combinatie van onze creatieve geesten, met een havenstad en een studentenstad, dat is toch uniek? Dat zijn troeven die we verder moeten uitspelen. Het slechtste wat we

zouden kunnen doen, is de groei van de stad zien als een bedreiging. Je moet dat zien als een opportuniteit. Natuurlijk moet je dan investeren, er moeten bijvoorbeeld plekken blijven om evenementen te organiseren, (*slinks*) de Gedempte Zuiderdokken bijvoorbeeld. Je mag een stad niet tot probleemgebied veroordelen. Je moet elkaar zien als volwaardige partners, en ik vind het fantastisch hoe volwassen de relatie tussen de studenten en Antwerpen is. En daar moet verder op ingezet worden. De richtingen die nu worden ingekanteld, ingenieurswetenschappen en ontwerpwetenschappen, die zijn toch perfect om in te spelen op stadsplanning? Daar is een wisselwerking die je moet uitbouwen. Het beleid van Robert Voorhamme moet verder gezet worden. Die man heeft met projecten als Antwerpen Studentenstad, Antwerpen als studentenstad eigenhandig terug op de kaart gezet.

Vermoedelijk heeft Alain Verschoren problemen met die uitspraak.

Kherbache Ik neem haar helemaal voor mijn rekening. Ik denk dat Robert een heel belangrijke rol

heeft gespeeld binnen het partnerschap tussen de stad en de universiteit.

Over Robert Voorhamme gesproken, die wordt volgend jaar voorzitter van de AUHA, terwijl Liesbeth Homans plots in de Raad van Bestuur zetelt. Is er sprake van touwtrekkerij tussen de twee partijen, om te proberen om invloed op de universiteit te kunnen uitoefenen?

Kherbache Nee, dat denk ik niet. Ik denk dat verschillende politieke strekkingen mogen vertegenwoordigd worden in de bestuursorganen van die universiteit. Ik zou het niet meteen zien als een machtsstrijd.

Waar, maar binnen die Raad van Bestuur zijn er zetels gevrijwaard voor die bestuursorganen, namelijk voor de stad en voor de gouverneur. Waarom dan die extra rollen voor politici, buiten die zetels om?

Kherbache Ik bekijk het anders. Jij ziet het nu als een machtsstrijd, terwijl ik gewoon denk dat deze mensen allebei hun expertise en netwerk hebben. Ik denk dat zeker Robert zijn sporen heeft verdiend binnen het onderwijsveld. ▶

MASTER'S IN DEVELOPMENT STUDIES

een zuidervaring in het noorden

Waar begint jouw carrière?

- Master of Governance and Development
- Master of Globalisation and Development
- Master of Development Evaluation and Management

Bezoek ons op www.ua.ac.be/iob

IOB
Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en -beheer
Universiteit Antwerpen

Universiteit
Antwerpen

NEUTRALITEITSPRINCIPE

De nieuwe beginselverklaring van de sp.a vormt een gigantische ommezwaai op vlak van hoofddoeken. Wanneer u nu in het stadsbestuur zou zitten, zou u dan een einde maken aan het neutraliteitsprincipe van de ambtenaren?

Kherbache Uiteraard. Dat stond ook in ons verkiezingsprogramma. Het is enkel een ommekeer omdat we er nu duidelijk over zijn. In 2006 heeft de sp.a die *dress-code* ingevoerd met de bedoeling om samenhang te creëren. Wanneer iedereen er hetzelfde uitziet, is het hoffelijker naar de verschillende gemeenschappen toe, was het idee. Dat was een nobele intentie. Uiteindelijk, na evaluatie daarvan, mede door Patrick Janssens, hebben we ingezien dat het contraproductief en stigmatiserend werkt. Het verliest de kern van de zaak uit het oog, namelijk dat een stadsbestuur in haar samenstelling divers moet zijn en in haar handelen neutraal. Met een hoofddoek of niet, je dienstverlening moet neutraal zijn. En dan kan je bijvoorbeeld dus niet weigeren om vrouwen de hand te schudden. Je zit met een toenemende radicalisering van verschillende strekkingen globaal en dat heeft ook zijn effect hier in de stad. Dat bestrijd je niet door die diversiteit te verstoppen. Je moet elkaar, uiteraard, als verschillende culturen beter leren kennen

en meer inzetten op de waarden die we allen moeten delen zoals vrijheid, non-discriminatie, respect voor eenieders geaardheid, enzovoort.

Het moet van twee kanten komen, dus.

Kherbache Uiteraard. Bart De Wever zegt graag dat de stad niet meer van iedereen is, maar een sociale samenhang creëer je enkel door elkaar te leren kennen. Dat hele gedoe met dat schrappen van die slogan is ook maar gewoon symboolpolitiek. Zoals dat hetzelfde was bij die vreemdelingentaks.

Maar die lag, volgens De Wever, wel al op tafel bij het vorige stadsbestuur.

Kherbache Ja, dat lag op tafel. Dat is bestudeerd. Dat is besproken met andere steden. En men heeft besloten het niet te doen, omwille van de juridische en andere bezwaren. Die taks wordt nu door het nieuwe bestuur weer opgerakeld, wij zeggen in de gemeenteraad dat het ongrondwettelijk is en tegen de Europese wetten. We lijsten alle juridische bezwaren op, en toch wordt staalhard ontkend dat er een probleem is. Het wordt terecht geschorst door de gouverneur en *in the end* is er geen oplossing. En dat is jammer, want er is inderdaad een probleem met de administratieve last van de inschrijving van buitenlanders in de stad. Maar er is wel een oplossing. Die be-

staat! In het regeerakkoord van de federale regering wordt voorgesteld om een nationale databank op te starten die een oplossing kan bieden voor alle gemeenten. We hebben heel die discussie lang geprobeerd om dat op tafel leggen, maar dat wordt niet opgepikt, want men doet liever aan symboolpolitiek.

ZOT ZIJN

Nog een laatste vraagje: enige tips voor beginnende, non-conformistische, politiek actieve studenten?

Kherbache Je nooit laten intimideren, en vooral eigenzinnig blijven. En jezelf nooit tot norm nemen voor de maatschappij. Je kan niet stellen, zoals sommige ideologen, dat enkel en alleen omdat jij zelf slaagt in het leven, anderen ook maar geslaagd moeten zijn als ze maar voldoende hard hun best doen. Het is volgens dat soort denken dat men armoede als persoonlijke fout ziet. Dat mag je niet doen.

Ik heb eigenlijk altijd maar één regel gehad, wat ik ook deed. Juridisch, artistiek, politiek: het mag zo zot en origineel zijn als je maar wil, maar je moet je wel volledig geven. De inzet en het *sérieux* moet er zijn.

Dat onthouden we. Bedankt voor het gesprek. ■

'NEUTRAAL ADVIES VAN CEO'S EN FORTUINBEHEERDERS?'

OPINIESTUK

TEKST: WOUT SCHAFFRAET

Enkele weken geleden schreef Comac een opiniestuk getiteld 'CEO's, vermogensbeheerders en bankiers achter de schermen bij Universiteit Antwerpen', in de aanloop naar de acties voor een kwaliteitsvol onderwijs voor iedereen die in heel België plaatsvonden. Daarin namen we de samenstelling van de Hoge Raad van de universiteit van Antwerpen onder de loep. Dat orgaan hoort te zorgen voor de "inbedding van de universiteit in de bredere samenleving" en is daartoe "samengesteld uit vertegenwoordigers van openbare instanties, politieke, socio-economische, religieuze, levensbeschouwelijke en culturele milieus." Klinkt goed. Tot we er iets meer in detail naar keken.

Vooraf het socio-economische milieu was erg opvallend. Dat bleek synoniem voor het bedrijfsleven, want Guy Peeters van de Socialistische Mutualiteiten loopt als enige vertegenwoordiger van de sociale sector volledig verloren tussen twaalf CEO's, voorzitters van raden van bestuur en gedelegeerde bestuurders van een uitgelezen clubje bedrijven. Bekaert, Belgacom, BASF, Janssen Pharmaceutica, Solvay, Umicore; allemaal hebben ze hun zitje in de Hoge Raad. Ook de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka heeft er een vertegenwoordiger. Klap op de vuurpijl is Geert Noels, hoofdeconoom van Econopolis, een bedrijf dat zich bezighoudt met het "beheren van vermogens op een vernieuwende manier" onder de veelzeggende slogan '*Less is more*'.

EVENWICHT

We zijn blij om te zien dat ook *dwars* deze raad in

zijn laatste nummer aan de hand van ons artikel op de korrel neemt. In de vorige editie publiceerden ze een kritisch opiniestuk dat terecht vraagtekens plaatste bij de coöptatie van Liesbeth Homans in de Raad van Bestuur. Nu legden ze professor Ronny Blust, de voorzitter van die Raad van Bestuur, op de rooster over de samenstelling van de verschillende raden die de universiteit rijk is. Op diens – behoorlijk vage – antwoord kon een reactie van Comac niet uitblijven.

Volgens professor Blust is de "samenstelling van raden een dynamisch gebeuren, met de nodige aandacht voor evenwicht en kwaliteit." Even recapitulieren: 12 van de 23 leden komen uit de bedrijfswereeld, tegenover één uit een sociale organisaties. Slechts drie politieke families zijn vertegenwoordigd en de Kerk blijkt het enige 'levensbeschouwelijke milieu'. Over de kwaliteit laten we ons niet uit, maar bij een evenwichtige

samenstelling hebben de meeste mensen toch net iets anders in gedachten.

VERFRISSING

Verder blijven de leden uit de Hoge Raad volgens Blust "uitermate neutraal" en hebben ze "heel frisse ideeën." "Ze zitten niet mee in de regiestoel, dat is ook hun rol niet. Ze geven advies." Een advies is natuurlijk niet neutraal, ideeën evenmin. Niet dat we dat vragen, wanneer we bij iemand advies innemen, veronderstellen we dat die zich uitspreekt. Maar door het volkomen onevenwicht in de samenstelling van de Raad zijn de ideeën ervan, hoe fris ook, vanzelfsprekend gekleurd.

Volgens Comac zou het pas verfrissend zijn als men ook andere stemmen uit de maatschappij aan het woord zou laten: migrantenorganisaties, vakbonden, groene bewegingen en andere levensbeschouwelijke oriëntaties dan enkel de Kerk. Zo komen we uit onze ivoren toren en kunnen we echt nadenken over hoe we de universiteit kunnen inbedden in de maatschappij.

Dit debat gaat over meer dan enkel de samenstelling van de Hoge Raad. Het gaat over de vraag of we een universiteit op maat van de bedrijfswereeld willen, bestuurd door CEO's en geadviseerd door Voka, of dat we ervoor kiezen de universiteit werkelijk in te bedden in de maatschappij. Ons advies is, hoewel niet neutraal, zeer verfrissend: laten we eindelijk eens met dat tweede beginnen.

UNIVERSITEIT OF KLEUTERKLAS?

EEN KRITISCHE EVALUATIE VAN DE SPECIFIEKE LERARENOPLEIDING

TEKST: BART DE DECKER • FOTO'S: ISABEAU VOGEELEER • ILLUSTRATIE: BASIA DAJNOWICZ

Je leest het vaak: beginnende leerkrachten hebben het moeilijk. Een derde geeft er na de eerste vijf jaar zelfs de brui aan. Sommigen houden het nog vroeger voor bekeken en stappen halverwege de lerarenopleiding de deur uit. Zijn de vooruitzichten dan zo somber of is er een andere reden? *dwers* vond het geen slecht idee om het probleem eens van dichtbij te gaan bekijken, namelijk bij de Specifieke Lerarenopleiding (SLO) van Universiteit Antwerpen.

De SLO verschilt van andere lerarenopleidingen omdat ze naast de algemene didactische en pedagogische vakken ook vakspecifieke didactieken aanbiedt. Je leert dus niet alleen hoe je lesgeeft, maar ook hoe je bijvoorbeeld biologie of wiskunde of Duits geeft. De opleiding omvat zestig studiepunten, waarvan de helft aan praktijkervaring (stages) besteed wordt. De SLO wilt haar studenten dus enerzijds een academisch inzicht laten verwerven in het onderwijzen van specifieke vakken en anderzijds de transitie tussen theorie en praktijk zo vlot mogelijk laten verlopen. Na een jaar

deze opleiding gevolgd te hebben kan ik zeggen dat dit een mooi idee is. Spijtig genoeg schort er iets met de uitwerking. Onlangs konden SLO-studenten deelnemen aan focusgesprekken waarin ze de problemen mochten aankaarten. Ik zet ze even op een rijtje.

REFLECTEREN³

Aangezien de SLO een academische opleiding is, worden de vakken gegeven door professoren. Dat is vrij logisch, maar een professor hoeft geen lera-

renopleiding gevolgd te hebben om les te mogen geven en er is geen enkele opleiding waarbij dit zo pijnlijk duidelijk is als bij de SLO. De didactische principes die men er bij de studenten probeert in te stampen, worden tijdens het eigenlijke instampen netjes aan de kant gezet. Een prof die in de les droog zijn PowerPointpresentatie staat af te lezen is voor elke student een saaie bedoening, maar voor een leraar in opleiding is het bijna paradoxaal. "Probeer als leerkracht zo weinig mogelijk aan het woord te zijn," wordt mij tijdens een twee uur durende voordracht toevertrouwd. "De leerstof moet zoveel mogelijk uit de leerlingen zelf komen," schrijf ik voor de honderdste keer mooi van het bord af. Er wordt van de studenten verwacht dat zij op een inductieve manier les kunnen geven, maar het wordt hen niet geleerd.

Bij de te kennen leerstof kunnen ook de nodige vraagtekens geplaatst worden. Zo is er het vak Klasmanagement, waarin men de studenten leert

slechts één vakdidactiek gewoon extra opdrachten krijgen, wat ook niet eerlijk is.

De VDO bestaat uit een reeks opdrachten die de studenten tijdens hun Groeistages moeten uitvoeren. Die Groeistages omvatten twintig uren waarin ze zelf les moeten geven. De opdrachten voor de VDO zijn onder andere het bijwonen van een vakgroepvergadering, het deelnemen aan een excursie, het filmen van een eigen les om daar later feedback op te kunnen geven, enzovoort. Opnieuw, dit is een interessant en leerrijk initiatief, maar de aanpak moet beter. Er staan een aantal opdrachten in het praktijkvademecum van de opleiding, maar daar komen verplichte opdrachten bij die variëren naargelang de gevolgde vakdidactiek. Voor de meeste studenten is de VDO dan ook een chaotisch puzzelwerk, waarin ze moeten proberen het vereiste studiepuntenaantal bijeen te krijgen door opdrachten uit de vakdidactiek, opdrachten uit het vademecum en vrije opdrachten samen te leggen. Dit zorgt voor een zodanige verwarring dat veel studenten pas doorhebben dat ze deze opdrachten moeten volbrengen nadat ze hun stages hebben afgerond. Waarom laat men deze opdrachten niet simpelweg deel uitmaken van de Groeistages?

De praktische planning en administratie zijn misschien wel de grootste pijnpunten van de SLO. Ik heb nog nooit een opleiding meegemaakt waarbij de verwarring over studiepunten, opleidingsonderdelen en stages zo groot was. Een voorbeeld: aan het begin van het jaar krijgt iedere student een praktijkvademecum, waarin de uitleg over de verschillende stages en opdrachten gevonden kan worden, samen met de noodzakelijke documenten en sjablonen. De vakdidactiek wijkt echter af van het algemene programma en biedt eigen regels, opdrachten en sjablonen aan. Pas echt verwarrend wordt het als de professor zegt dat het vademecum wet is, terwijl de praktijkassistent wilt dat de eigen re-

gels gevolgd worden. Verder is er de stagewebsite waarop de studenten de praktische en administratieve kantjes van hun stage moeten regelen. Die site is zo onwaarschijnlijk gebruiksonvriendelijk dat men beter af zou zijn met postduiven. Naar de studenten toe oogt dit allemaal heel slordig.

EVALUATIE

Uiteraard zijn er ook goede punten aan de opleiding. De studenten doen een heleboel praktijkervaring op en krijgen een goed beeld van hoe het er in een secundaire school aan toe gaat. Men probeert ook alle verschillende aspecten van het onderwijs te belichten en de meeste vakken zijn wel degelijk interessant, al wordt de stof vaak verkeerd gebracht. Persoonlijk ben ik zeer tevreden over de vakdidactiek Nederlands. De theorie wordt in deze lessen gegeven door de praktijkassistenten; heel ervaren leerkrachten die het programma samen met de professor hebben opgesteld en het dan op een inductieve manier aan de man en vrouw proberen te brengen. Vooral de dialoog wordt gerespecteerd: de studenten maken de stof samen met de docent. De andere vakken zouden met wat bijsturing zeker even rendabel kunnen worden, maar daar zit nu net het probleem. De studenten krijgen bitter weinig kansen om de opleiding te evalueren.

Per jaar liggen er slechts enkele vakken voor ter evaluatie. De professoren van de vakdidactieken geven op eigen initiatief evaluatieformulieren mee, maar ik begrijp niet waarom dit niet bij alle vakken gebeurt. Een studentenevaluatie voor de gehele opleiding is er niet, terwijl het duidelijk is dat de organisatie en communicatie tussen de onderdelen veel beter kan. De focusgesprekken zijn een stap in de goede richting, maar het is nog veel te kleinschalig. Dat is spijtig, want een betere dialoog met de studenten zou deze opleiding alleen maar ten goede komen. ■

STRESS LESS met Well2DAY

Examenstress? Te veel aan je hoofd?

Mogelijke signalen die wijzen op een te hoog stressniveau

Mogelijke oplossingen

MINDFULNESS

In een mindfulness training leer je aandacht te hebben voor jezelf, zonder je daarbij te focussen op wat er fout gaat. Je leert je aandacht te richten op wat is. Wat moeilijk loopt, wordt daarbij niet ontkend, maar geaccepteerd en het overweldigt je leven niet meer.

75 euro terugbetaald (*)

YOGA

Yoga leert ons om lichaam en geest en om geest en bewustzijn met elkaar in balans te brengen. De oefeningen geven kracht en energie en zorgen voor een algeheel prettig gevoel van ontspanning. Gratis proefles!

50% korting (*)

EERSTELIJNSPSYCHOLOOG

Pieker je en slaap je slecht? Zit je niet goed in je vel? Weet je niet hoe je je leven verder moet inrichten? Dan klopt je best even aan bij een eerstelijnspsycholoog. Je kan er snel terecht. Enkele gesprekken zijn vaak voldoende om je weer op weg te helpen.

50% korting (*)

ASSERTIVITEITS- EN FAALANGSTTRAINING

Stress kan ervoor zorgen dat je dichtklapt. In onze assertiviteits- en faalangsttrainingen leer je om voor jezelf op te komen en om jezelf te aanvaarden, waardoor je stressniveau automatisch daalt.

50% korting (*)

(*) Voor leden van De VoorZorg provincie Antwerpen.

De Internationale Editie

GENEESKUNDE IN NEDERLAND

Geen zichzelf respecterend blad zonder buitenlands nieuws, dachten wij. Elke maand bieden we daarom een buitenlands student de kans zijn visie op de actualiteit te delen. Deze maand: Nederland. De studie: geneeskunde. Een erg geliefde studie in Nederland. Zo geliefd dat de vraag naar studieplekken groter is dan het aanbod. Om iedereen een eerlijke kans te geven om toch te kunnen studeren bestaat er een lotingsysteem (*numerus fixus*) voor de plaatsen binnen geneeskunde. Echter, er zijn ook andere manieren om een plek te bemachtigen. De meest bekende manier, en misschien ook wel meest gebruikte, is om na uitloting voor geneeskunde een andere studie in de gezondheidszorg te volgen. Met een bachelor-diploma (eerste drie jaar van de studie) en de vergaarde kennis is het mogelijk om via een decentrale selectie, waarbij een aantal toetsen gemaakt moeten worden, alsnog de studie geneeskunde binnen te komen. Zo gezegd, zo gedaan.

Zo ook ik, een 25-jarige student die inmiddels bezig is met het derde jaar geneeskunde. Ik heb eerst een

bachelor biomedische wetenschappen afgerond en vanwege mijn interesse in statistiek besloot ik mij hier nog twee jaar in te specialiseren. Binnen deze twee jaar besloot de Nederlandse overheid de spelregels te veranderen, waardoor ik nu 15.000 euro per jaar betaal om te studeren.

Het komt erop neer dat mensen met een diploma in de gezondheidszorg op dit moment maar moeten werken en geen geneeskunde moeten studeren. Als ze dat wel willen, moeten ze dat zelf betalen. In eerste instantie is het niet zo heel raar dat de overheid weigert om alles te blijven betalen voor elke student. Helaas zijn de regels rondom deze nieuwe regeling moeilijk te bevatten. Zo mogen studenten met een bachelor die niet binnen de gezondheidszorg vallen, bijvoorbeeld rechten of economie, gewoon tegen het normale tarief geneeskunde studeren. Dit is op zijn minst vreemd te noemen, aangezien de overstap van rechten of economie naar geneeskunde toch aanzienlijk minder logisch klinkt dan van een studie waar de student zijn of haar interesse in de gezondheidszorg al heeft laten blijken.

Een andere regeling die volledig zijn doel mist, is dat het wel is toegestaan om twee studies tegelijk te vol-

gen. Het gevolg hiervan is dat studenten die nog geneeskunde willen gaan studeren en al een studie in de gezondheidszorg volgen hun diploma niet zullen aanvragen voordat ze met geneeskunde beginnen. Studenten die twee jaar geleden wel gewoon braaf hun diploma hebben aangevraagd, omdat niemand hier duidelijke informatie over kon geven, zijn hier nu de dupe van. Erger nog, studenten die het verzuimden om hun studie binnen de normale tijdsperiode af te ronden worden nu beloond omdat zij nog geen bachelordiploma hebben en dus voor het normale collegegeld geneeskunde mogen studeren. Dit terwijl zij al veel langer aan het studeren zijn en de overheid dus al veel meer geld hebben gekost dan een student die braaf zijn of haar diploma behaalde.

GEEN LENINGEN

Het normale, wettelijke collegegeld in Nederland is 1.771 euro. De bedragen die betaald moeten worden voor geneeskunde als tweede studie variëren van 15.000 euro tot 32.000 euro. De universiteiten mogen dit bedrag zelf bepalen, maar waar deze grote verschillen vandaan komen is niet bekend. Het mag duidelijk zijn dat deze bedragen lang niet door iedereen betaald kunnen worden. Het probleem is

namelijk ook nog eens dat wanneer een student wel bereid is dit bedrag te betalen, maar niet vermogend genoeg is dit meteen op te hoesten, er geen (fatsoenlijke) leningen bestaan om alsnog te kunnen gaan studeren.

“

De bedragen die betaald moeten worden voor geneeskunde als tweede studie variëren van 15.000 tot 32.000 euro

”

keer ondertekend en dit aantal stijgt flink wegens toenemende aandacht voor het probleem. Vorig jaar is ook al de veelbesproken langstudeerboete teruggedraaid. Deze boete van 3.000 euro moest betaald worden wanneer een student langer dan één jaar uitloop had met studeren. Voor deze boete valt misschien nog wel meer te zeggen dan de hoge bedragen voor een tweede studie. Het verschil zit hem in het aantal mensen dat getroffen worden door de maatregel. Bij de langstudeerboete waren dat er zo veel, die vervolgens ook gingen klagen, dat de overheid besloot de regeling terug te draaien. Aangezien er lang niet zo veel mensen zijn die nu veel geld moeten betalen voor een tweede studie is het een stuk moeilijker voor hen om de overheid te bereiken. Het is te hopen dat de aandacht voor dit probleem blijft groeien en dat er nog maar eens goed gekeken wordt naar alle gevolgen die deze maatregel heeft. Geneeskunde moet mogelijk zijn voor iedereen, dat is niet meer dan logisch. ■

Wij danken Rik Neetens, student geneeskunde aan de Vrije Universiteit Amsterdam, voor zijn bijdrage.

■ Inmiddels zijn studenten een petitie gestart tegen deze maatregel. Op dit moment is de petitie 740

HET MARKTSEGMENT

TEKST: DAVID VAN DER LAAN, JONAS THYS & MICHAËL WOUTERS • FOTO: BART GORIS

De aandelenkoersen, je leest er overal over. Maar soms kan de moed je in de schoenen zakken. Het ene na het andere ingewikkelde concept wordt je naar het hoofd gesmeten, zonder enig spoor van uitleg of zelfs maar begrip voor wie niet zou weten wat een *flash crash* of schuldpapier is. Geen paniek, want iedere maand verduidelijkt Capitant, de studentenvereniging die studenten wil inleiden tot en begeleiden naar de financiële markten, op deze pagina's de werking van de beurs. Dit jaar gidst 'Het marktsegment' je door het nieuws over de beurs zonder gevaar voor struikelen over moeilijke termen en ingewikkelde concepten. Wij leggen ze hier namelijk in mensentaal uit.

Voltaire, de befaamde Franse filosoof, schreef ooit: *Quand il s'agit d'argent, tout le monde est de la même religion*. Dit betekent zoveel als: geld is voor iedereen hetzelfde. Maar is dit wel zo?

Iedereen begrijpt de werking van fysiek geld. Je werkt, krijgt een loon uitbetaald en kan hiermee goederen of diensten aankopen. Het geld dat je hebt verdiend, komt op je bankrekening of krijg je

cash in het handje. Hoe dan ook, je begrijpt wat en hoe.

RUILHANDEL

De werking van *bitcoins* begrijpen, is een ander verhaal. Om dit ietwat ingewikkelder betalingsmiddel uit te leggen, is het essentieel het ontstaan ervan te begrijpen.

Voordat geld werd uitgevonden was er sprake van ruilhandel. Een ruil bestond uit de uitwisseling van goederen of diensten tussen twee partijen, waarbij beide partijen het eens waren dat de te ruilen goederen voor hen respectievelijk een vergelijkbare waarde hadden. Als beide partijen akkoord waren met de ruil, werd deze doorgevoerd.

Op een gegeven moment in de geschiedenis besefte men dat een ruil tussen twee partijen niet altijd even vanzelfsprekend was. Een koopkrachtbeschermmer was nodig: dit zou het mogelijk maken om een goed te ruilen voor een hoeveelheid van dit product en dan later dit product zelf te ruilen voor een ander goed. Een bakker kan nu een brood verkopen voor 2 euro en later na vijf verkochte broden met 10 euro een zak meel kopen. Zonder koopkrachtbeschermmer zou een transactie in de vorm van een ruil tussen de bakker en de meelverkoper veel moeilijker te bekomen zijn. De keuze van deze koopkrachtbeschermmer viel op goud en zilver. Het

“

DE WERKING VAN BITCOINS BEGRIJPEN, IS EEN ANDER VERHAAL

”

vertrouwen in het behoud van de waarde van deze edelmetalen was groot.

Na fysieke uitwisseling van edelmetalen, was een volgende stap de invoering van papieren geld. Hierdoor zou het voor landen doenbaar zijn om de uitwisseling van gelden tussen burgers van verschillende landen in het oog te houden. Oorspronkelijk hielden landen zich aan de *gold standards*. Er werd in elk land slechts zoveel geld gedrukt als er goud in de ‘schatkist’ zat.

Vandaag de dag is er geen sprake meer van een *gold standard*. Landen drukken onwaarschijnlijke hoeveelheden geld bij, met verregaande gevolgen voor iedereen. Fenomenen als valutaoorlogen, inflatie en zelfs hyperinflatie zijn schering en inslag op de geldmarkten en hebben ertoe geleid dat het geloof in het huidige systeem met de dag vermindert.

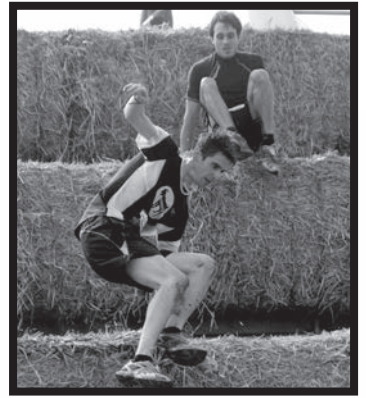
CRYPTO-CURRENCY

De invloed van de technologische vooruitgang reikt ver en sinds enkele jaren probeert de technologie ook zijn zegje te doen in het gelddebat. Het kind uit dit huwelijk wordt liefkozend *crypto-currency* genoemd en betekent zoveel als door middel van cryptografie een veilig en betrouwbaar geldsysteem op te zetten. Zo een voorbeeld van een *crypto-currency* is de bitcoin. Bitcoins hoeven geen Centrale Bank meer die de geldmarkt geen seconde alleen laat, maar vertrouwen op de robuustheid van een protocol en een *peer-to-peer* netwerk. Men spreekt dus van gedecentraliseerd geld. Het hele bitcoin-verhaal wordt overgoten met termen waar computerliefhebbers

hun vingers van aflikken, maar berust in de eerste plaats op enkele eenvoudige concepten. *Peer-to-peer* (P2P) netwerken zijn als het ware gemeenschappen op het internet die onderling gegevens uitwisselen. Door met elkaar informatie uit te wisselen weet iedereen van elkaar waar ze mee bezig zijn. Een voorbeeld van zo een P2P-netwerk is dus het bitcoin-netwerk. In deze zin is het niet moeilijk te bedenken dat geld een mogelijke vorm van uit te wisselen informatie zou kunnen zijn.

U merkt meteen op dat bitcoins slechts waarde hebben doordat er een heleboel gebruikers zijn in het bitcoin-netwerk. Als niemand ze zou gebruiken, zouden bitcoins ook geen koopkracht bezitten. Verder is het ook belangrijk dat steeds iedereen in het netwerk weet van wie de bitcoins nu eigenlijk zijn. Deze informatie wordt door elke gebruiker steeds bijgehouden in een soort gigantisch logboek. Zo weet steeds iedereen wie eigenaar is van welke bitcoin. Een belangrijk en misschien ietwat paradoxaal punt, is dat de bitcoin volledig anoniem gebruikt kan worden. Ze worden immers opgeslagen op een bepaald adres, zodat iedereen in de bitcoin-gemeenschap weet waar de bitcoins te vinden zijn, maar niemand in de gemeenschap weet hoe dit adres gecontacteerd kan worden, behalve de eigenaar. Bitcoins zetten de deuren dan ook wijd open voor de zwarte markt en tot voor kort was deze markt dan ook een stuk groter dan de normale markt.

Dankzij deze online gemeenschap van bitcoin-gebruikers, ontstaat de mogelijkheid om een belangrijk beleidsmiddel, namelijk geld, te onttrekken aan de overheid en in de handen van het volk te leggen. Het blijft afwachten of de bitcoins gespaard zullen blijven van allerlei macro-economische kwaaltjes, zoals bijvoorbeeld deflatie. ■

ELKE MAAND ONDERZOEKT *DWARS* EEN VAN DE ZEVEN DEUGDEN. MET BEELDEND MATERIAAL STELLEN WE DE DEUGD VAN DE MAAND VOOR, ZOALS WE DIE OP DE SPARTACUS RUN VOOR ONZE LENS HEBBEN GEKREGEN. DEZE MAAND: MOED

OOK GETEST OP STUDENTEN

RILATINE® GERELATEERDE BERICHTGEVING

TEKST: MARLIES VERHAEGEN • ILLUSTRATIES: MARGOT BLOEMEN

Naar verluidt zoekt een kleine groep studenten wel eens toevlucht tot psychostimulantia; pilletjes om harder te feesten, sneller af te vallen of beter te studeren. Bezint eer ge er deze examenperiode aan begint. *d'wars* duikt in de wereld van methylfenidaat, het actieve bestanddeel van Rilatine®. Wij wonnen informatie in bij occasionele slijkkers en professor Sociale Geneeskunde Guido Van Hal. We werden even voor dealer aanzien maar bleken toch geloofwaardiger als proefkonijn.

Dat Rilatine® populair is in België, is een understatement. Tussen 1991 en 2007 steeg het aantal verkochte verpakkingen van 34.000 naar 650.000. Tussen 2007 en 2011 nam het aantal kinderen en jongeren dat ermee behandeld werd, toe met 33 procent. In een jaarverslag van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) wordt Rilatine® een typisch tienermedicijn genoemd, net als 'middelen tegen acne'. Het gaat hier om geoorloofd gebruik, dus na consultatie en op voorschrift. Er bestaat desalniettemin onvrede over de enorme toename van ADD & ADHD-diagnoses en de behandeling ervan. Volgens critici gaat het om medicalisering van gedrag eigen aan de kindertijd, waarvoor geen ruimte is in het haastige leven van ouders en leerkrachten. Het label 'Attention Deficit (Hyperactivity) Disorder' wordt veel te duchtig geplakt.

“
**Toen ik nog niet op de
hoogte was van de
bijwerkingen,
werkte het wonderlijk**

”

MAYA EN 'FRANK'

Maya Detiège, Kamerlid voor sp.a en actief rond gezondheidsthema's, wijst er op dat de studenten die een paar jaar geleden aan hogere studies begonnen, het geneesmiddel kennen van vroeger. De drempel voor niet-medicinaal gebruik ligt daardoor lager en studenten zouden het elkaar vlotjes aanraden. Een korte rondvraag op de redactie leert dat Rilatine® of Concerta® (dezelfde

werkzame stof maar met een vertraagde afgave) inderdaad in de strijd gegooid worden tegen kwalen eigen aan de studententijd. Zo goed als iedereen kent iemand die het gebruikt(e) zonder AD(H)D te hebben. Effectieve getuigen vinden, blijkt minder vanzelfsprekend. Iemand is bang de dokter die het voorgeschreven heeft in de problemen te brengen, een tweede vraagt "zeker de studierichting niet te vermelden." Dat er nogal een geheimzinnig sfeertje rond de pillen hangt, merk ik ook online. Iemand zoekt een dealer via Spotted UA, de Facebookpagina die amoureuze doeleinden hoort te dienen. De persoon achter waarisrila@hotmail.com zet zijn naam tussen aanhalingstekens en mailt niet meer terug wanneer ik meld geen 'nuttige contacten' te hebben.

DE CIJFERS (BIS)

Is niet-medicinaal gebruik echt zo wijdverspreid? Moeten we reportages geloven waarin het lijkt alsof de bibliotheken vol met pillenpakkers zitten, zoals die van Koppen in januari 2010? Een rapport uit 2011, over middelengebruik bij studenten van de Antwerpse en Gentse associaties (alle universiteiten en hogescholen) maakt duidelijk dat het al bij al meevalt. 6,9 procent van de ondervraagden gebruikte ooit stimulerende medicatie en 4,3 procent geeft aan ook het afgelopen

GETUIGENISSEN

Mijn mama was altijd tegen het ADHD-etiket dus ik heb de diagnose nooit officieel gekregen. Dat er iets was dat studeren bemoeilijkte, was wel duidelijk. Omdat ik mijn diploma van het secundair via de middenjury haalde, had ik eigenlijk nooit klassiek onderwijs gevolgd voor ik hogere studies aanvatte. Ik ben op mijn eentje begonnen met Rilatine® maar zocht begeleiding van een psychiater om de bijwerkingen onder controle te krijgen. Het heeft echt 24 op 24 invloed. Ik kan het niet nemen als ik 's avonds nog op café wil: het verandert mijn sociale vaardigheden. Als ik het een maand aan een stuk neemt, verzwak ik helemaal. Ik moet dan gecontroleerd eten want mijn eetlust verdwijnt. Nu neem ik het soms nog als ik lang met de auto moet rijden of een voorstelling bijwoon waarbij concentratie vereist is.

Ik heb een examenreeks of twee 'gedaan op' Rilatine®. Ik hield leerstof niet bij en blokte dan enorme hoeveelheden tijdens examens. Via vrienden van een kotgenote kwam ik eraan en in het begin namen we het vooral samen. Het effect kwam snel, ik werd er rustig van en de hogere concentratie uitte zich vooral fysiek. Ik begon te staren, knipperde minder met mijn ogen en werd echt in de leerstof gezogen. Ik had goesting om te studeren maar het nadeel was dat ik alles te grondig wilde doen. Misschien ben ik iets onrustiger dan mijn kotgenote, want zij werd er hyper van en kreeg meer het speed-effect. (Waar Rilatine® bij ADHD-patiënten in de juiste dosis veelal een verzachtend effect heeft op hyperactiviteit, kan het omgekeerd werken bij niet-ADHD'ers, nvdr.) Ik herinner me ook nog dat ik heel veel sms'en van vrienden kreeg, die vroegen om te delen. In mijn master besepte ik dat ik misschien niet meer zonder zou kunnen en van de ene op de andere dag ben ik ermee opgehouden.

jaar iets te hebben genomen. Opvallend is dat er veel meer gebruikt wordt tijdens examenperiodes en dat jongens en kotstudenten beter vertegenwoordigd zijn in de gebruikende groep dan meisjes en studenten die nog thuis wonen.

Professor Guido Van Hal, medisch socioloog aan deze universiteit en voorzitter van het Universitair Wetenschappelijk Instituut voor Drugproblemen (UWiD) is initiatiefnemer van deze vierjaarlijkse studie en stond ons te woord.

Rilatine®gebruikers zijn vaak polygebruikers, hoe moet de studentenbegeleiding daar mee omgaan?

Guido Van Hal Er zijn wel wat mogelijkheden op de universiteit. Zo is er bijvoorbeeld Psynet (een functioneel samenwerkingsverband van alle studentenbegeleiders en psychologen die actief zijn

binnen de AUHA, nvdr.). Vaak zitten studenten die beroep doen op deze middelen mentaal in de knoei. Hun gebruik heeft oorzaken waar dan via psychologische begeleiding aan gewerkt kan worden. In het middelbaar is het beleid rond middelengebruik overigens veel beter. Daar werken ze met lespakketten aangeleverd door het VAD, de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen. Eens ze achttien geworden zijn, is er geen beleid meer. Men schijnt te denken dat dit op de unief minder nodig is maar het tegendeel is bewezen. Er is een kleine groep waarvoor een beter uitgewerkt drug- en alcoholbeleid goed zou zijn.

Wat is uw visie als medisch socioloog op Rilatine®gebruik door studenten?

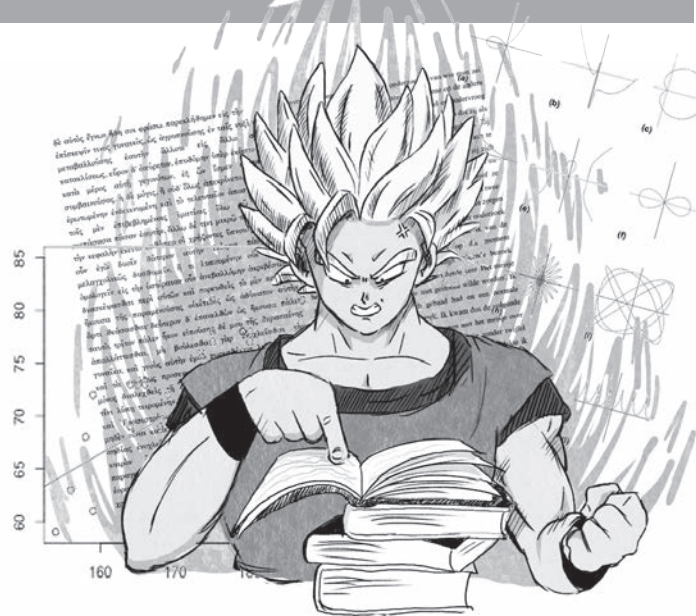
Van Hal Geneesmiddelen moeten gebruikt worden waarvoor ze dienen. Rilatine® nemen kan dus als ►

GETUIGENISSEN

Een psycholoog had mij met 'concentratie-issues' gediagnosticeerd. Bij het begin van mijn studies had ik er echt nood aan, want ik had in het lager en het middelbaar niet echt moeten studeren om te slagen. Het werkte niet altijd maar de irritatie die ik tot dan toe voelde wanneer ik afgeleid was, viel weg. Mijn punten gingen gemiddeld ook omhoog maar ik besef dat het even goed het psychologische effect kon zijn en niet de rechtstreekse werking. Nu probeer ik te studeren met minder stress en tijdsnood, waardoor het zonder medicatie ook lukt.

Bij een huisarts waarvan algemeen geweten was dat die makkelijk voorschrijft, geraakte ik eraan. Ik ben eigenlijk een vlotte student maar op een bepaald moment was ik niet overtuigd van eigen kunnen: bang om te buizen en druk door de hoge verwachtingen. Toen ik vrienden erover vertelde, waarschuwden die voor de neveneffecten. En dat het niet gezond was, bleek uit de bijsluiters. Toen ik nog niet op de hoogte was van de bijwerkingen, werkte het wonderlijk. Eens ik erover had gelezen, zat het in mijn hoofd en was ik bang bijvoorbeeld niet meer te kunnen slapen. Ik heb het nooit meer genomen en zou het ook niet opnieuw doen.

er een medische indicatie voor is. Het is sowieso geen goed idee producten te nemen zonder voorschrift. Vaak komen studenten via internet aan pillen zonder te weten wat de samenstelling is. Indien men er via de zwarte markt aan komt, blijft het gevaarlijk want zelf doseren is moeilijk. De werking is amfetamine-achtig: eerst stimulerend maar achteraf draag je de gevolgen. Bovendien is het niet bewezen dat je er effectiever beter door zou studeren (*blijkt ook uit een experiment in het één-programma 'ook getest op mensen' van februari 2011, nvdv.*). Je kan veel beter een gezonde levenswijze aanhouden: bewegen, op tijd rust nemen, gezond eten en voldoende slapen. Een veel betere garantie op een succesvolle blokperiode. ■

EEN DAGJE DOPING

Uit nieuwsgierigheid en omdat het thesistempo best wat opgekrikt mocht worden, nam ik er ook eentje – onder begeleiding. Niets wereldschokkends, zeker geen aanrader.

- 09u30: inname, rustig plekje in de bib
- 10u00: 1 sms en 2 mails verstuurd, niet thesis gerelateerd, al mijn nagels grondig geïnspecteerd
- 10u11: wakkerder dan anders, nochtans geen koffie bij ontbijt
- 10u28: 3 sms'en en 2 facebookberichten later, geen spoor van extra concentratie
- 11u00: lichtjes misselijk, veel dorst
- 11u18: misselijkheid, neigend naar wagenziekte
- 11u50: net of ik op een bochtig baantje, tijdens een autovakantie in Frankrijk, besef dat ik toch beter Touristil® had ingenomen
- 12u07: totaal geen honger, nog steeds veel dorst
- 14u00: 1,5 liter water later
- 16u00: filmpjes kijken *Konzentration, wo bist du?*
- 17u00: ik verlaat de bib, niet bijster veel verder geraakt vandaag
- 19u00: sporten gaat vlot(ter?)
- 22u00: interview uittyppen, gaat niet vlotter
- 05u00: slecht, heel slecht geslapen

FISCALITEIT STUDEER JE AAN DE FISCALE HOGESCHOOL

AVONDOPLEIDING FISCALE WETENSCHAPPEN

- Graduaatsdiploma op 2 jaar
- 3 avonden (dinsdag, woensdag en donderdag)
- Gespecialiseerde docenten, hoge ambtenaren en academici
- Praktijkgericht
- Alle takken van het fiscaal recht

DAGOPLEIDING FISCAAL RECHT & FISCALE PRAKTIJK

- Postgraduaat op 1 jaar (45 stp)
- Colleges enkel in de namiddag
- Gespecialiseerde docenten, hoge ambtenaren en academici
- Praktijkgericht
- Vakoverschrijdende fiscale topics

Kom naar onze infodagen

- zaterdag 27 april 2013, van 9u tot 13u
- zaterdag 29 juni 2013, van 9u tot 13u
- woensdag 3 juli 2013, van 13u30 tot 16u30
- zaterdag 7 september 2013, van 9 u tot 13u

- donderdag 12 september 2013, van 17u tot 20u
- zaterdag 14 september 2013, van 9 u tot 13u

Meer info

Stormstraat 2
1000 Brussel
Tel: 02-210 13 40
info@fhs.be
www.fhs.be

Lui oog behandelbaar met tetris

Wie kampt met een lui oog krijgt normaal een pleister over het sterke oog gekleefd, maar een Amerikaans onderzoeksteam onder leiding van Robert Hess vond daar iets anders op. Zij lieten een groep patiënten Tetris spelen met speciale stofbrillen die het zichtveld opsplitsen. Het ene oog zag de vallende blokjes en het andere oog zag deze enkel op de grond vallen. Na twee weken behandeling was het zicht van het lui oog verbeterd in tegenstelling tot een groep die twee weken lang een pleister kreeg.

Persoonlijkheid bepalend bij conflicten tussen vissen

Wanneer vissen vechten om een hapje voedsel, gaan we er automatisch van uit dat de grootste en sterkste vis deze slag zal winnen. Uit een studie van de University of Exeter en Texas A&M University, blijkt dat dit niet het geval is. De onderzoekers stelden vast dat kleinere vissen vaak aan het langste eind trekken, zolang ze zich maar agressief genoeg opstellen. Ook blijken mannetjes veel agressiever te zijn dan vrouwtjes. Zulke persoonlijkheidskenmerken spelen in tijden van schaarste dus een grotere rol dan fysieke eigenschappen.

kort

over onderwijs en onderzoek

TEKST: STEPHANIE KETELS

Appellichamen slechtere vormige hebben nieren

Wie een appelvormig lichaam heeft, loopt een groter risico op een nierziekte dan wie een peervormig lichaam heeft. Dat blijkt uit een studie van het Universitair Medisch Centrum Groningen. 'Appels' hebben een hogere bloeddruk en een lagere bloeddoorstroming in de nieren dan 'peren'. Dit verklaart waarom ze een groter risico lopen op nierziekten. Dit effect wordt versterkt wanneer deze personen kampen met overgewicht.

SPORTTELEX

JUDO Roxane Taeymans behaalde op de European Cup in London haar eerste internationale gouden medaille. Gefeliciteerd! •

ZWEMMEN Kimberly Buys verbeterde op de Diamond Speedo Race haar eigen Belgisch record op de 50m rug. Ze zwom zes honderdsten sneller dan in januari. En **Ward Bauwens** verbrak diezelfde dag het Belgisch record op de 400m vrije slag. •

HOCKEY Alexander Hendrickx en **Felix Denayer** bleven ongeslagen in de tweede ronde van de FIH World League in Saint-Germain. Ze gaan rechtstreeks naar de halve finales. *Go Lions!*

Bananenschillen:

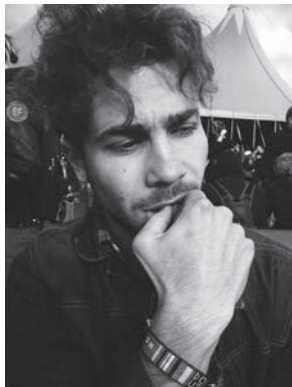
Onderzoek aan de Braziliaanse Universiteit van São Paulo wees uit dat door pesticiden vervuild water gezuiverd kan worden met bananenschillen. De wetenschappers maakten een poeder door de bananenschillen te vermalen, zeven

de oplossing voor vervuild water

en drogen in een oven. Dit poeder vermengden ze met het verontreinigde water en achteraf waren de pesticiden verdwenen. Men gaat nu bestuderen hoe deze techniek op grote schaal kan worden toegepast.

LEVEN IN DE EINDTIJD

God is groen

YVES PEPERMANS IS DOCTORANDUS AAN DE PSW-FACULTEIT VAN DE UNIVERSITEIT ANTWERPEN. ELKE MAAND SCHRIJFT HIJ EEN SUBJECTIEVE, SPORADISCH SUBVERSIEVE COLUMN OVER WAT ER VAN EN DOOR ONS NOG MOET KOMEN.

Of dat zou je toch denken als je deze maand naar de cynische samenloop van omstandigheden in Weteren keek. Op een boogscheut van de plek waar men aan de aardappel van de toekomst sleutelt, ontplofte een goederentrein met enkele tonnen acrylonitril aan boord. De treinramp werd een giframp nadat het bluswater in de riolering terecht kwam en de putjesgeur dodelijk bleek te zijn. De gouverneur communicateerde permanent, wat inhield dat hij zich om het uur tegensprak. Voor de giframp, en waarschijnlijk ook voor het lezen van deze column, had u wellicht nog nooit van deze stof gehoord. Blijkbaar is het een giftige polymeer voor het hele gezin, aangezien ze zowel in de legoblokken van je kleine broertje als de nylonkousen van je moeder voorkomt. Het zou bovendien naar amandel geuren. Dankuwel, *dwars*. Ondertussen zijn de laatste bewoners teruggekeerd naar hun huizen.

Of ik nu schrijf over die kerncentrales – die naar verluidt veiliger zijn dan windmolens – of de giframp in Weteren; het gaat telkens over de gevolgen van verregaande technologische ontwik-

kelingen om de natuur te controleren. Gevolgen die niet enkel waarneembaar gemaakt kunnen worden door wetenschappers. Gevolgen die onomkeerbaar zijn en waarbij de oorzaken en gevolgen van de risico's in tijd en ruimte van elkaar gescheiden zijn. Daarbij kan achteraf niemand afdoende aansprakelijk worden gesteld voor de aangerichte schade. Wie is er immers verantwoordelijk in Weteren? De gebrekkig communicerende gouverneur, de machinist, de producent, de overheid die onvoldoende regels opstelde, de brandweerman die het vervuilde bluswater afvoerden naar de riolering? En wat als er een omwonende binnen tien jaar kanker krijgt, kunnen we dan een verband stellen tussen de treinramp en de ziekte?

We lijken de controle kwijt over het klimaat, de beurs, ons voedsel, onze energie, en daarom ook het vertrouwen in elkaar. Terwijl het vooruitgangsproject net een project van doorgedreven controle over de natuur en geloof in de toekomst was. Hoe kunnen we de vooruitgang van zichzelf redden en van politici weer meer maken dan een stel brandweerman die steeds tien mijl ach-

ter de verschillende steekvlammen aan jopt? We hoeven niet te kiezen tussen een vooruitgangsmythe die beweert dat alle problemen slechts een technologische onvolkomenheid enerzijds of een terugkeer naar de natuur anderzijds zijn. We hebben technologie nodig die geen eigen leven gaat leiden en die ons niet afhankelijk maakt van specialisten. We hebben technologie nodig waarvan de gevolgen lokaal en direct waarneembaar blijven en steeds beheersbaar en terug te draaien blijven als blijkt dat ze op een of andere manier schadelijk zijn. Kortom: we hebben technologieën nodig die we kunnen begrijpen en controleren. Het is daarom dat ik een windmolen boven een kern(fusie)centrale verkies.

Om het af te leren, geef ik u graag nog een laatste muziektip mee om te overleven in deze eindtijden: leg met de dood van Ray Manzarek nog maar eens een plaat van The Doors op. Daar zal je soms meer wijsheid in vinden dan in de lichtbak die we 'de media' noemen. "*The future is uncertain, and the end is always near*", klonk het al in 'Roadhouse Blues'. ■

IN DE BAN VAN SCHATTEMAN

NIEUW TALENT ACHTER HET WITTE SCHERM

TEKST: STEPHAMIE KETELS • FOTO'S: ISABEAU VOGEELEER

Dat de Vlaamse film helemaal in is, is u misschien al opgevallen. Dat er een jonge, beloftevolle regisseur van eigen bodem op onze schoolbanken vertoeft, is u wellicht ontgaan. Anthony Schatteman (24) studeert Filmstudies en Visuele Cultuur aan de universiteit van Antwerpen en scheert momenteel hoge toppen in het buitenland met zijn debuterende kortfilm 'Kus me zachtjes' die bovendien ook de Humo Award wegkaapte op het Internationaal Kortfilmfestival van Leuven. "Wat ik nu allemaal meemaak, is zó cool en onrealistisch."

"Het was initieel niet mijn droom om filmmaker te worden. Toen ik in het zesde leerjaar de familiecamera in handen kreeg, stond ik heel graag voor de camera. Mijn focus lag dus eerst bij acteren en zo speelde ik enkele bijrollen in onder andere 'Ben X' en 'Vermist'. Het viel me op dat ik mijn personage altijd zelf wou sturen, maar als acteur mag je dat niet doen. Ik vond het leuker om zelf te regisseren dan geregisseerd te worden. Uiteinde-

lijk heb ik ingangsexamen gedaan en ben ik toegelaten tot de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) in Gent. Ik heb er sindsdien niet meer over nagedacht en voor ik het wist, had ik mijn eerste kortfilm klaar."

KUS ME ZACHTJES

"Deze kortfilm, 'Kus me zachtjes', gaat in de

eerste plaats over homoseksualiteit. Het hoofdpersonage Jasper worstelt met zijn geaardheid en kan daar thuis niet meteen over praten. Toch had ik nooit de intentie om het alleen daarover te hebben. Het kan evengoed gaan over iemand die zich te dik of te dun voelt. Zo bereikt de film iedereen die kampt met vragen en twijfels. Jongeren weten in het algemeen vaak niet goed wat ze willen in het leven of zijn bang om zichzelf te zijn. Dat vind ik jammer, want ze moeten gewoon hun dromen nastreven. Ik heb dat zelf altijd gedaan. Natuurlijk wil ik me als 24-jarige niet meteen opwerpen als een alwetende boodschapper, maar ik vind het wel belangrijk dat het publiek zich kan identificeren. Door emotie over te brengen kan ik de kijkers laten zien dat vele stereotypes en clichés over homoseksualiteit niet kloppen en dat homo's niet abnormaal zijn. Ik doe gewoon mijn ding en maak films op de manier zoals ik tegen homoseksualiteit aankijk."

“Het is daardoor ook eng wanneer ik op festivals volle zalen naar mijn film zie kijken. Ik geef mezelf volledig bloot, omdat er in het scenario veel elementen uit mijn eigen leven zijn terechtgekomen. Vooral de stoeve relatie tussen vader en zoon is autobiografisch. Mijn papa had het er eerst moeilijk mee dat het verhaal daarover ging. Daarom heb ik hem het scenario eerst laten lezen. Zonder zijn toestemming kon ik de film niet maken. Ik zag toen dat hij geëmotioneerd was en hij zei nadien dat hij het schoon vond. In zekere zin heeft de film ons dichterbij elkaar gebracht. Natuurlijk heb ik er in de film ook veel clichés tegen aan gesmeten die niet overeenkomen met de werkelijkheid. Ik ben bijvoorbeeld niet uit de kast gekomen zoals het hoofdpersonage Jasper, maar je moet alles filmisch maken. Niet elk verhaal is interessant om te verfilmen.”

PROSTITUTIE EN DRUGS

“Omdat ik zelf lang met homoseksualiteit heb geworsteld, ben ik rond dit thema gaan werken. Dat zal een van de terugkerende elementen in mijn films blijven. Zo gaat mijn volgende kortfilm opnieuw over mensen die problemen hebben om zichzelf te zijn. Ik wil terug een taboe doorbreken en de personages laten weggaan van zichzelf, van hun eigen leven waarin ze vastzitten. Het heeft een tijdje geduurd om zo’n eigen stijl te vinden. Zo heb ik ook films gemaakt over prostitutie en drugs, maar ik wist daar eigenlijk niks over. Je kan

enkel films maken over onderwerpen die je door en door kent.”

“De film geeft een beeld van wie ik ben als persoon en wie ik als

“
NIET ELK
VERHAAL IS
INTERESSANT”

f i l m - m a k e r .
Het is echt mijn visie- tekaartje geworden.
Zeker nu die het zo goed doet op festivals. In het begin verwacht je dat niet. Ik stuurde de film

naar enkele festivals met de hoop om ergens een selectie in de wacht te slepen. Selectie is al één ding. Je mag naar het festival gaan, de film wordt op een groot scherm getoond en mensen uit het filmlandschap leren jouw naam kennen. Een prijs winnen is dan de kers op de taart; heel leuk. Onlangs heb ik de prijs van de jongerenjury gewonnen tijdens de Kurtzfilmwoeke in Regensburg.

Dat is echt *de max*. Dat zijn allemaal gasten van 18 jaar die mijn film gekozen hebben uit meer dan 5.000 uitzendingen. Dat betekent wel iets, maar ik mag er niet te veel over nadenken. Dan ga ik zweven. Mijn doel was wel om prijzen te winnen, maar ik durfde me daar niet op te concentreren. Als het dan niet zo was, zou de teleurstelling erg groot zijn.”

EN NU?

“Binnen tien jaar hoop ik bezig te zijn aan mijn eerste langspeelfilm. Het is belangrijk dat ik nu eerst nog enkele kortfilms maak, want dat zijn de beste oefeningen. Michaël Roskam en Felix Van Groeningen zijn ook zo begonnen. Je leert veel mensen kennen en je leert vooral hoe je moet regisseren. Zo vallen er op een filmset veel verantwoordelijkheden op mijn schouders. Bovendien heb je als filmmaker veel tijd nodig om na te denken. Het werkt niet om vlug iets te maken.” ■

Wie de kortfilm nog niet heeft bekeken, kan dit gratis doen op de website van het weekblad Humo.

STUDENTEN OP STEREO 03

RADIODROMEN VANUIT DE KAVKA-KELDER

TEKST: JUDITH BUYSSE & MAURITS CHABOT

Op een avond begin mei stappen we tegenover een grijze politietoren Kavka binnen. De graffiti knalt van de muren en lege bierkratten blokkeren de trap die naar de muzikale kelder van Kavka leidt, waar de studio van Stereo 03 verscholen is. “Let niet op de rommel,” maant Sharon Slegers, stichter van Stereo 03 bij binnenkomst. “Ik zou graag zeggen dat het niet altijd zo is, maar dat is het eigenlijk wel,” voegt ze toe. Sharon was degene die tijdens het najaar van 2011 op het idee kwam een studentenradio in Antwerpen op te richten. Sindsdien gaat ze door het leven als ‘mama Stereo 03’. Ondertussen werkt ze voor Radio 2, waarmee een droom in vervulling ging. “Ik doe niets liever en word er nog voor betaald ook,” merkt ze lachend op. Sharon is één brok radiopassie.

Over de oprichting bestond geen twijfel, stelt Sharon met zekerheid: “Antwerpen zonder radiozender? Dan is er iets grondig mis met de stad!” De 03 in Stereo 03 staat voor zone Antwerpen. En Stereo? “Stereo klinkt gewoon keigoed. Er zijn wel heel veel ellenlange vergaderingen aan de oprichting en de naam vooraf gegaan. Ook heel veel bier, overigens,” vertelt ze lachend. “Met de laatste drie namen hebben we een *jingle* gemaakt en die met Stereo 03 bleef het beste hangen.”

“Toen ik hiermee begon, kon ik werk moeilijk uit handen geven. Ik wilde alles het liefste zelf doen, zodat ik zeker wist dat het goed zou gebeuren. Je kan echter niet alles zelf doen, op een gegeven moment moet je toegeven: ik heb hulp nodig.

Zo heb ik leren vertrouwen op mensen. Anderen kunnen dingen evengoed als jij, soms zelfs beter.” Inmiddels werkt ze voor Radio 2. “Stereo 03 was een opstap naar mijn huidige baan,” weet ze. Andere medewerkers groeiden eveneens door. Zo werkt er iemand bij Studio Brussel, is er iemand actief voor JIM en weer een ander doet de techniek voor bands. Daarmee lijkt het doel van de studentenzender bereikt: bij de oprichting in september 2011 gaf Sharon aan dat niet het aantal luisteraars, maar het opdoen van ervaring voor de vrijwilligers het ultieme doel was. Mama Stereo 03 beaamt dit: “Het eigenlijke doel is bereikt. Voor de toekomst zou het heel mooi zijn als we verder professionaliseren. We zijn nu al goed bezig, maar het kan altijd beter. Ik heb lang gehoopt op

een frequentie, maar daar ben ik op teruggekomen. Ik denk dat het internet de toekomst is en dat mensen via internet zullen luisteren. Daarmee is de frequentie minder belangrijk geworden. Een verhuizing naar een grotere studio zou schitterend zijn. Maar dat zit er op dit moment budgettair echt niet in.”

POTENTIEEL TALENT

Momenteel zijn het economisch zware tijden voor Stereo 03: het is een strijd om te overleven. “Dankzij het startkapitaal en de begeleiding die ik het eerste jaar van de gemeente kreeg, heb ik alles kunnen opzetten. Het meeste van het startkapitaal is in de studio en de apparatuur geïnvesteerd. Ik ben heel dankbaar dat ‘t stad ons de kans heeft gegeven Stereo 03 op te richten. Ik ben wel teleurgesteld dat we geen verdere ondersteuning krijgen. Het stadsbestuur maakte duidelijk dat er nu geen geld voor was. Voor ons is dat heel jammer. Ergens begrijp ik het wel; het zijn moeilijke tijden, maar in andere steden als Gent en Leuven worden studentenradio’s wel met een mooi bedrag ondersteund. Als een initiatief niet kan groeien, kan startkapitaal tevergeefs blijken.” Maar er lijkt licht aan het einde van de financiële tunnel: kort geleden is Sharon voor de Associatie Universiteit Hogescholen Antwerpen (AUHA) verschenen om haar radioplannen te presenteren in de hoop financiële hulp te krijgen. “Ze waren zeer positief over ons project dus we hopen in de toekomst hulp te krijgen van de AUHA. Ik ben blij als Stereo 03 kan blijven bestaan. Dit moet een project zijn dat studenten iets oplevert.” Temeer is in deze tijd de samenwerking met Kavka er een

om te koesteren. Stereo 03 hoeft geen huur te betalen voor de ruimte. “Kavka is heel lief geweest voor ons. Wij zochten een gezellige locatie, een plek waar mensen zich thuis voelen. Hier stond al een geluidsdichte opnamestudio en hier zitten we in een bruisend jeugdcentrum. Als bands hier spelen kunnen we ze live uitzenden. Voor Kavka is het ook mooi om ons hier te hebben omdat we de jeugd aantrekken. Onze samenwerking is een pure win-winsituatie.”

“ STEREO 03 EN DE REST IS PARKING

”

“De gemiddelde student kent ons niet, daar moeten we eerlijk in zijn. In de toekomst gaan we daar meer op inzetten, al is het lastig om bekender te worden omdat er niet echt budget is om aan promotie te doen. Via ons studentennetwerk kunnen we wel mensen benaderen die willen filmen en *editen* en dergelijke, dus binnenkort komen we op de sociale media met een promotiefilmpje. We willen weinig reclame op de zender, maar gaan veel met zelfgemaakte filmpjes doen. Dat is wellicht zelfs effectiever dan flyers. Verder staan we ieder jaar op Studay. Ons aantal luisteraars blijkt lastig te meten. Het aantal verschilt van uitzending

tot uitzending. Vorig jaar hadden we over het hele jaar 190.000 luistersessies. Dat kun je meten aan de *clicks* op internet.” Studenten die nog niet naar Stereo 03 geluisterd hebben, missen heel wat, meent Sharon. “Ten eerste mis je veel potentieel talent. Daarnaast mis je veel nieuws dat speciaal gericht is op de regio en op studenten. We maken melding van veel lokale, al dan niet culturele, activiteiten. De radiostijl zit tussen Studio Brussel en MNM in: een goede mix van alternatief en commercieel. Het lijkt me jammer als je dat allemaal mist.”

AUDIO-SEKSSHOW

“De samenstelling van het team is zeer divers. Studenten van alle richtingen en opleidingen komen hier. Ook buiten het journalistieke gebied leren ze veel van elkaar. Momenteel kennen we 25 actieve en 12 non-actieve leden. Het is zo zalig wanneer de vrijwilligers hier bezig zijn, dan zijn we allemaal zo blij. “Tja,” verzucht Sharon, “Stereo 03 is echt geweldig. Ik heb stiekem het gevoel dat het ooit nog eens heel groot kan worden.” Ze willen daarom ook zeker opvallen: “Je móét je onderscheiden van anderen, iets toevoegen, anders ben je overbodig”, weet Sharon. “Bij ons mag alles, er zijn geen *don’ts*. En hier worden de meest zotte dingen gedaan. We hebben een tijdje terug bijvoorbeeld een seksshow gehad. Ik presenteerde die show met Jolien De Greef, wij hadden echt een klik. We zochten wat feitjes op internet en bespraken die dan. Dat zijn dingen die je bij andere zenders niet tegenkomt. Daarnaast mag je bij Stereo 03 op je bek gaan. Hier kan en mag je experimenteren. We zeggen hier wel eens geksche- ▶

rend: 'Stereo 03 en de rest is parking', zegt Sharon lachend. Ze vervolgt serieuzer: "Het feit dat je bij Stereo 03 gewoon voor de microfoon mag gaan staan en je ding kan doen, is fantastisch."

"Het mooiste moment was voor mij de start. Dat was tegelijkertijd ook een kut-dag," zegt ze lachend. "Het was namelijk ongelooflijk vermoeiend, echt onvoorstelbaar. We begonnen hier om 9 uur 's morgens in de studio, met de burgemeester die ons radiostation opende. Vervolgens kregen we de hele dag allemaal bands en artiesten op bezoek en

moesten we ook voor het eerst zorgen dat alle live-uitzendingen goed liepen. Daarnaast was er nog allerlei pers die interviews wilden en moesten we tegelijkertijd verhuizen naar het Centraal Station omdat daar een groot evenement aan de gang was vanwaar we live wilden uitzenden. Dus alles moest verhuisd worden, daarna live uitzenden op locatie en vervolgens 's avonds de afbraak. Ik weet nog dat ik pas om vier uur of half vijf 's nachts in bed lag en nog nooit zo gelukkig was geweest, maar tegelijkertijd nog nooit zo moe. Verder zijn er veel leerzame workshops geweest, dat zijn ook mooie dingen."

BIJSTURING

Er waren ook moeilijke momenten voor Sharon: "Ik kreeg een baan bij Radio 2 en wist: Stereo 03 wordt voor mij minder belangrijk. Ik heb het toen

eigenlijk een beetje laten afweten. Mijn lief zei me: je mag het niet laten zitten. Mede dankzij hem zit er nog leven in Stereo 03. Ik moet zeggen dat dit een heel tof project is, maar het is ook een project

dat veel van je vraagt. Nu, door mijn baan, ben ik er minder mee bezig: zo'n 2 à 3 uur per week." Organisatorisch is Stereo 03 ook *on the move*. "We zijn nu bezig met een heel concreet team. Iedereen heeft een eigen functie, een verantwoordelijkheid. Dat was eerst niet zo. Iedereen zat hier teza-

men, we deden allemaal zo af en toe iets. Ik maak nu de planning en begeleid de vrijwilligers."

Toen we Sharon spraken, had er net een grote sollicitatieronde plaatsgevonden, maar als je geïnteresseerd bent kan je je altijd aanmelden. Stereo 03 heeft vooral mensen nodig die bereid zijn zich voor minimaal zes maanden vast te leggen. "Maar," zo meldt Sharon: "je kunt ons mailen, bennaderen via Facebook en Twitter, of binnenlopen. Iedereen mag altijd komen om uit te zenden, we willen de drempel zo laag mogelijk houden. Het moet wel kwaliteit zijn, maar indien iemand bijsturing nodig heeft, wordt die ook gegeven. We weigeren niemand." ■

Neem eens een kijkje op en luister vooral via: www.stereo03.be

“ DE GEMIDDELDE STUDENT KENT ONS NIET, DAAR MOETEN WE EERLIJK IN ZIJN ”

◀▶▶▶ DWARS HERLEEST...

dwars herbeleeft de klassiekers

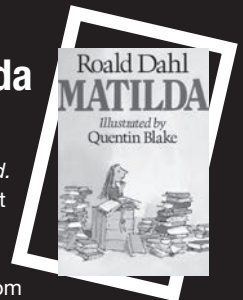
Marc de Bel - De katten van Kruisem

Tekst: Max Neetens

REWIND Marc de Bel is de George Lucas van de kinderboeken. Oudere generaties vinden zijn nieuwe boeken gezwam, nieuwere generaties wachten op de 3D-versie van Blinker. Maar voor het opdondertje met de bril dat liever binnen bleef lezen tijdens de speeltijd, was de Bel een constante compagnon. 'De katten van Kruisem' kwam uit in 1995, maar ik vermoed dat ik het pas later las. 1996, misschien. 1998, wie weet? Ik was jonger dan twaalf, en die jaren lopen geheugengewijs in elkaar over in een luide, felle, plakkerige kinderbrei.

PAUSE Wat ik wel weet is dat ik gefascineerd was door de omslag van het boek. Nog steeds, trouwens. Voyeurisme werd al op jonge leeftijd in mij aangewakkerd door de Bel, en ook door de illustraties van Jan Bosschaert, die hier, zoals immer in zijn carrière, minderjarige meisjes perfect weet te seksualiseren. Dat is overigens het belangrijkste aan dit boek. De plot, iets vaags over katten in Kruisem, was onbelangrijk. Voor intriges moest je maar Thea Beckman gaan lezen, en Ed Franck of Tonke Dragt. Marc de Bel stond voor kinderlijke verliefdheid en jeugdrotiek.

PLAY Ik heb al jaren niet meer in dit boek gelezen, of in een van de andere boeken van de Bel. Tot nu dus. Ik vond het gênant. Alsof ik een oud dagboek las. Iets wat ik destijds trouwens bijhield, omdat alle personages van de Bel dat deden. Ik vulde mijn dagboek ook *de Belesque* in. Dus veel "pretlichtjes" in "varkensoogjes", "opgeschoten sperziebonen" en mensen die onderbroken worden wanneer ze op het punt van een persoonlijke revelatie staan en enkel nog "Ik..." uitbrengen. Die bevreemdende schaamte wordt nog aangevuld door het feit dat, veertien jaar later, de Bel mij nog steeds verliefd kan doen worden op een fictief wicht van elf. ■

Roald Dahl - Matilda

Tekst: Lynn Van de Perre

REWIND *All those who believe in telekinesis, raise my hand.* Matilda, het welbekende kinderboek van Roald Dahl over het gelijknamige meisje met een telekinetische gave, lag vanaf mijn vierde levensjaar standaard op mijn nachtkastje. Elke avond voor het slapengaan dwongen Grote Zus en ik Vader om enkele pagina's voor te lezen. Opnieuw en opnieuw, want waarom zouden we in godsnaam een ander verhaal willen horen?

PAUSE Toen ik ein-de-lijk zelf leerde lezen nam ik deze kinderklassieker nog vaker ter hand. Ik voelde me helemaal zoals Matilda, want net als zij deed ik niets liever dan met mijn neus in een boek zitten. En net als zij bracht ik uren door met het proberen bewegen van potloden met mijn geest. Hoewel ik geen rottige ouders had zoals Matilda, kon ik mij helemaal in haar situatie inleven. Zo bedacht ook ik allerlei straffen en streken om op mijn schoolhoofd – die trouwens een beetje op Juf Bulstronk leek – uit te proberen, maar natuurlijk had ik nooit het lef deze daadwerkelijk uit te voeren. Enkele jaren nadien belandde Roald Dahl in de vergeetput, toen mijn leeslijst het serieuze spul bevatte. Goethe, Proust, Kafka, Joyce, en zo.

PLAY Tijdens een examenperiode, een tweetal jaar geleden, had ik het geniale idee om al mijn kinderboeken te herlezen. Escapisme, *quoi?* Op dat moment herontdekte ik Matilda. Sindsdien heeft het boek weer een ereplaats op mijn nachtkastje ingenomen. In het diepst van mijn gedachten ben ik immers nog steeds dat kleine meisje dat haar dagen wil slijten met het lezen van boeken en het smeden van snode plannetjes. Elke ochtend trek ik enkele minuten uit om naar mijn tas thee te staren en die Matildagewijs proberen te verplaatsen. Het is echter nog even wachten op de doorbraak van mijn eigen telekinetische krachten. ■

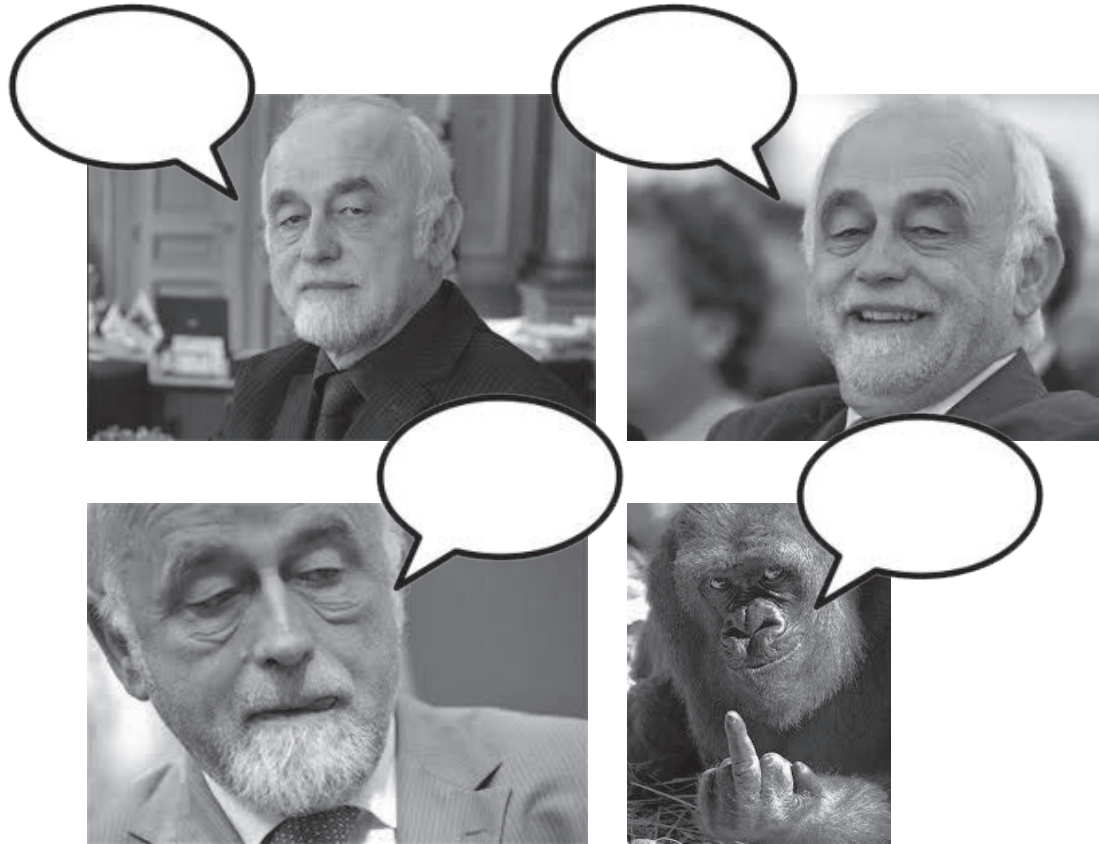
contraire

Op vaste tijdstippen verschijnt er in ieder blad een segment waarin er op ludieke wijze wordt afgerekend met een dozijn bekend volk. Wegens een zwaar tekort aan humoristische redactieleden stelt *dwars* simpelweg een lijstje op van leden van de samenleving die hen deze maand voor het hoofd stootten. Verzint u de satire er vooral zelf bij.

DWARS BELEDIGT:

Patrick Vanoppen
Geert S. Floris
Mark Knopfler
Jean-François Copé
Jean-Marie Dedecker
Danny Vandenbossche
Jan Briers
Robb Stark, King in the North
Ludo Van Campenhout

**KORTZICHTIGE
IDIOTEN**

DWARS OOK GECENSUREERD

dwars

is op zoek naar
LAY-OUTERS

dwars zkt m/v met creatief talent

Beste zwart-witkijker,

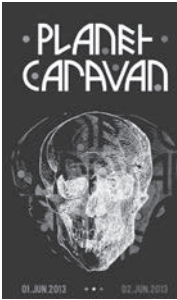
We zoeken een zeer gemotiveerde aspirant/expert die tijd en zin heeft om eens per maand *dwars* mee in elkaar te knutselen.

Geen audities, strenge regels, of extreem hoge verwachtingen; de enige vereisten zijn gedrevenheid, een goede omgang met computers (en mensen natuurlijk) en een klein beetje visueel inzicht.

Ben je geïnteresseerd, of wil je meer informatie over deze 'vacature'?
Neem dan contact op met contact@dwars.be

THANKS TO THE DWARS TEAMS OF THE PAST 6 YEARS FOR PUBLISHING MY WORK AND GROWING WITH ME! *Jango Jim - 'IT WAS A GOOD RIDE!*

Planet Caravan

1-2/06, Trix

Wie volledig legaal wil trippen, houdt best 1 en 2 juni vrij. Die data organiseert Trix onder de noemer 'Planet Caravan' een psychedelisch festival. Zowel fans van de Black Sabbath-riff en bezwerende Mali-woestijnrock als liefhebbers van de unieke Syd Barrett-sound zouden nu spontaan moeten beginnen stuiten. Tijdens deze tweedaagse word je meegenomen op een mentale reis naar de gouden jaren zeventig en de geboorte van het allesverwoestende stonerrock genre. Een beetje LSD voor je oren, dus.

Leesgroep

5, 13 & 20/6,

De groene waterman

Boekhandel De Groene Waterman organiseert verschillende literaire activiteiten. Naast de bekende lezingen verzorgen ze ook leesgroepen: "Boeiende gesprekken over boeiende boeken". Je kunt à

la carte kiezen per boek of voor de hele cyclus. De bijeenkomsten vinden om de zes weken plaats en gaan door in de kelder. Je verbindt je ertoe om het gekozen boek op voorhand te lezen, zodat een rijke uitwisseling van ideeën kan plaatsvinden. In juni worden 'De la démocratie en Amérique' van Alexis de Tocqueville, 'Revolutionary road' van Richard Yates en 'Madame Bovary' van Gustave Flaubert besproken. Deelname is gratis, maar op voorhand inschrijven.

Onvoltooid verleden

13-15/6, Bourlaschouwburg

"Ik ben de hond die als hij eenmaal mensenvlees heeft gegeten, afgemaakt moet worden." Na 'De geruchten' kwam Claus met het vervolg 'Onvoltooid verleden', dat in 2012 voor toneel door Olympe Dramatique onder handen genomen is. Nu staat Noël Catrijsse centraal, die na een val tijdens zijn jeugd nooit meer de oude geworden is en op eigen verzoek wordt ondervraagd door ex-commissaris Blaute. Wat volgt, is het rauwe relaas van een gehavende en vermaledijde ziel. Jan Declair en Tom Dewispelaere spelen en de kritieken zijn erg lovend.

De beloften spelen: Nooit en nooit meer (5-6/6)
Rataplan, gratis (theater)

One Flew over the Cuckoo's Nest (t/m 16/06)
Theater aan de Stroom (theater)

BorgerRio (22-23/6)
Borgerhout, gratis (stadsfestival)

Ballonnenvrees 2.0 (26/06)
't Werkhuys, Borgerhout, gratis (poëzie/muziek)

Free to play - Game craze (tot 13/07)
Designcenter De Winkelhaak, gratis (expo)

Open Noord

16/06, Antwerpen Noord

Op zondag 16 juni gooien de culturele organisaties van KunstenNoord hun deuren open. Tijdens OpenNoord ontdek je dat Antwerpen Noord bruist van culturele en creatieve initiatieven. Proef gratis van theater, film, dans, muziek en beeldende kunst. Kijk op de site voor de locaties van de verschillende onderdelen van het programma.

dwars

Tekst:
Judith Buysse

ge juni da

***dwars* bedankt zijn bronnen**

Eind mei vierde *dwars* zijn benefietavond. Aan allen die aanwezig waren: proficiat. Vanuit de grond van ons hart. Aan allen die niet aanwezig waren: goed, dan weten we ook weer wat we aan jullie hebben.

FOTO: ISABEAU VOGELEER

Ook geïnteresseerd in journalistiek en/of fotografie? *dwars* zoekt altijd nieuwe en frisse medewerkers. Geef ons je interesse te kennen op contact@dwars.be